

Інформація про Лесю Українку

Відома українська письменниця Леся Українка (справжнє ім'я — Лариса Петрівна Косач) народилася 25 лютого 1871 року.

І вродою, і характером, і звичками дівчинка нагадувала батька, Петра Антоновича. Обоє вони були однаково добрі, стримані, терплячі. Мати Лесі, українська письменниця Олена Пчілка, розвивала в дітей художній смак, чуття прекрасного, прищеплювала любов до рідної літератури та народної пісні.

Ще в ранньому дитинстві Леся Українка виявила схильність до музики. У 9 років чудово грала на фортепіано, мала добрий музичний слух. Тоді ж написала свій перший вірш “Надія”.

У 10 років дівчинка застудилася і захворіла на туберкульоз кісток. Після першої складної і невдалої операції ліва рука Лесі лишилася скаліченою. Заняття музикою довелося припинити.

Леся не бажала миритися зі своїм становищем: стала багато читати, вивчати мови. Захопилася історією Сходу і в 19 років написала підручник з давньої історії східних народів для своїх молодших сестер. Брала участь у домашніх постановках дитячих опер Миколи Лисенка “Коза-Дерева” та “Зима і Весна”, а також оперети Олени Пчілки “Кармелюк” для лялькового театру.

У 1884 році в журналі “Зоря” вийшов друком вірш юної Лариси Косач “Конвалія”. Саме ця публікація була вперше підписана псевдонімом “Леся Українка”, який став усесвітньо відомим. Мешкаючи в Колодяжному, Леся доволі часто відвідувала Ковель і дуже любила це місто. Тут її ім'ям названо центральний бульвар і встановлено пам'ятник. На ньому напис: “Найрідніший рідний край для мене — Волинь...”.